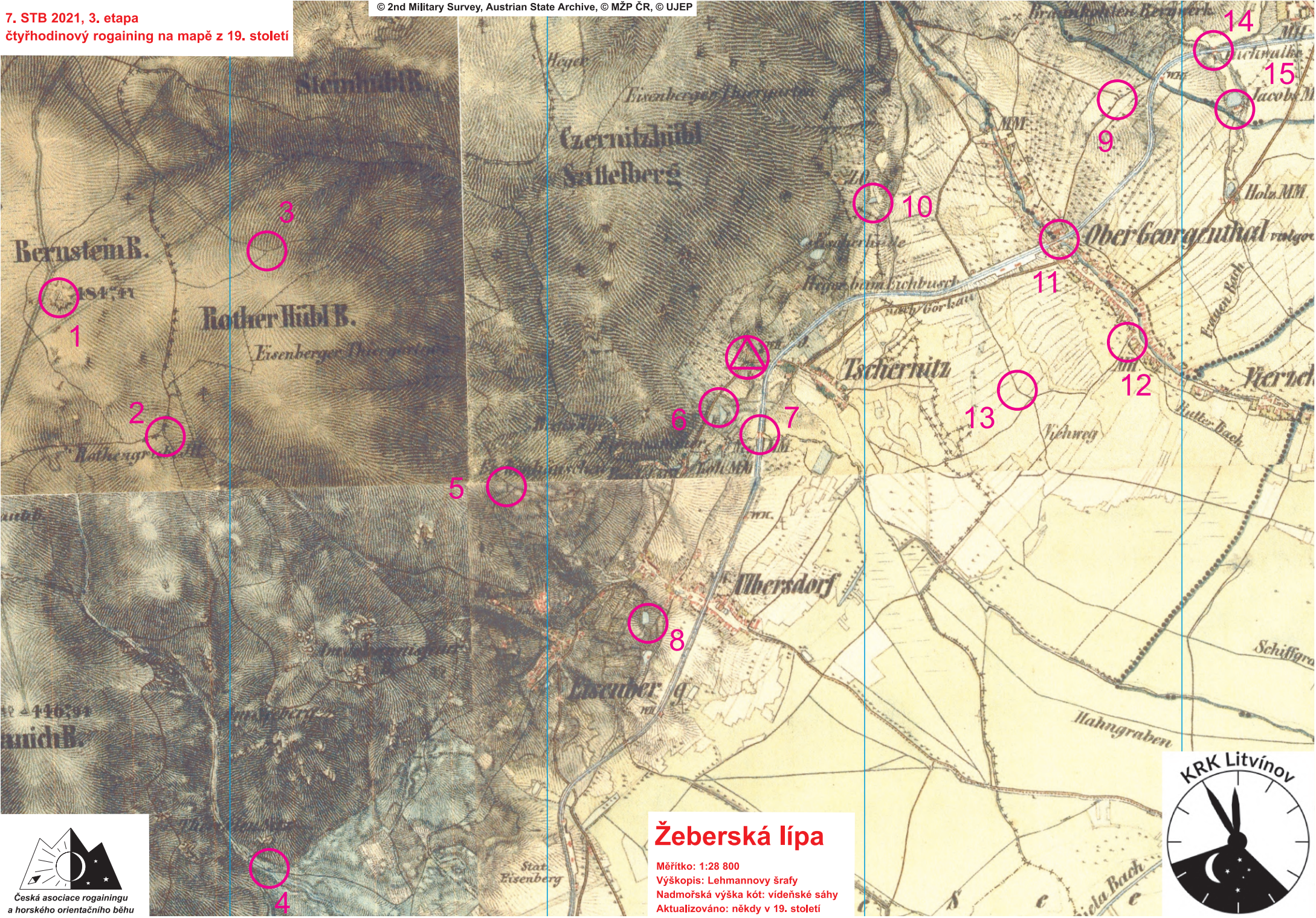




Žeberská lípa

Měřítko: 1:28 800

Výškopis: Lehmannovy šrafy

Nadmořská výška kót: videňské sáhy

Aktualizováno: někdy v 19. století



Kontrola č. 2 – Medvědí skála



Traduje se, že pojmenování nejvyšší hory Rudolické hornatiny pochází z 18. století, kdy byl v blízkosti jejího vrcholu uloven poslední medvěd Krušných hor. Co se traduje, to internet graduje, ale... Tato událost není nikde věrohodně zdokumentována, oficiálně byl poslední divoce žijící krušnohorský huňáč skolen roku 1763 nedaleko zaniklé samoty Bärenwald (v sedle pod Klínovcem). V okolí nejvyššího kopce Krušných hor žila až do poloviny 18. století předposlední samostatně se rozmnožující populace medvěda hnědého v Čechách (o něco déle se udržela nevelká skupina médů na Šumavě). Většina doložených pozorování pochází z lesů kolem Přísečnice, Kovárské, Vejprty, a zejména Horní Blatné, kde záznamy z let 1644–46 uvádějí výskyt až šedesáti jedinců.

Opravdu posledního medvěda v Krušnohoří ulovil roku 1805 lesmistr Richter poblíže Oseka, jednalo se však o zvíře uniklé medvědáři.

V roce 1863 vybrali zeměměřiči z Rakouska a Saská Medvědí skálu jako jeden z opěrných geodetických bodů pro tvorbu celoevropské triangulační sítě.

A letos již podruhé poslouží 924 metrů vysoký vrchol jako kontrola Sudetského Tojnárkova Bloudění.

Kontrola č. 3 – Žeberská lípa

Lípa srdčitá s obvodem kmene 740 cm se nachází v místě, kde se protínají ochranná pásma přírodní rezervace Jezerka a hnědouhelného lomu Československé armády. Stala se symbolem protestů proti těžbě, která se zastavila sotva 300 metrů od ní. Stáří stromu se odhaduje na 700 až 750 let, jedná se o posledního svědka původních lipodubových krušnohorských pralesů. Kmen musel být na několika místech podepřen a jeho dutinu vyplnil asfalt, aby dovnitř nezatékalo. Než lípa v roce 2020 definitivně uschla, byl z ní vypěstován nový semenáček. Pokračovatel mateřského genofondu nyní roste na úpatí torza stromu. Pojmenování lípy souvisí s hradem Starý Žeberk, jenž stával na nedalekém kopci, a se stromem je propojen pověstí:



V dobách, kdy Žeberk byl významným strážišťem, potkal jeho velitel na vyjížděce krásnou pannu. Odvlekl ji na hrad, kde se ji výhrůzkami a násilím snažil přimět, aby mu byla po vůli. Když zjistil, že si její lásku nevynutí, nechal ji svrhnout z hradeb. Naštěstí dopadla do keřů, ošklivě poraněna, ale živa. Našel ji Vojtěch, hospodář z nedaleké samoty, který v lese zkoušel zapomenout na smutek po smrti své ženy a malého synka. Odnesl krasavici domů, ošetřil její rány, ale bylo mu jasné, že by ji u něj mohli hledat. Hradní pán opravdu vyslal své zbrojnoše, aby mu děvče přivedli zpět, najít ji však nemohli, neboť se ukryla v dutině staré lípy. Mladí lidé se časem do sebe zamilovali, a když se dívka uzdravila, odešli spolu někam, kde je nikdo neznal a nic jim nepřipomínalo jejich smutnou minulost.



Kontrola č. 5 – Červený kříž

Někdy kolem roku 1850 se dvě malé děti, chlapec a děvče, vracely od babičky z Nové Vsi domů do Dřínova. V lese sourozence zaskočila náhlá sněhová bouře, v jejíž bílé tmě okamžitě zabloudili. Po několika hodinách marného hledání cesty se zmožení únavou rozhodli nečas přečkat v závětrí smrkové houštiny, kde bohužel umrzli. Na místě nálezu jejich těl nechala v roce 1868 manželka knížete Ferdinanda Josefa z Lobkovic postavit pamětní kříž.